

143

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 maja 1971 r.

w sprawie uczestnictwa Tunezji i Barbadosu w Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 13 ustęp 2 Konwencji o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 20 czerwca 1956 r. (Dz. U. z 1961 r., Nr 17, poz. 87), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 16 października 1968 r. dokument przystąpienia Tunezji do powyższej konwencji z następującymi zastrzeżeniami:

„1. Osoby zamieszkałe za granicą mogą domagać się świadczeń przewidzianych w konwencji jedynie w wypadku, gdy w rozumieniu obowiązujących w Tunezji przepisów dotyczących wymiany walut są uważane za osoby nie mające stałego miejsca zamieszkania w tym państwie.

2. Dla przedłożenia sporu do rozstrzygnięcia Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości konieczna jest zgoda wszystkich stron w sporze.”

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 2 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Tunezji dnia 15 listopada 1968 r.

Jednakże na podstawie artykułu 17 powyższa konwencja nie weszła w życie między Polską Rzeczpospolitą Ludową

a Tunezją, ponieważ dnia 5 lutego 1969 r. Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zgłosił sprzeciw do zastrzeżenia Tunezji wymienionego w punkcie 1.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że zgodnie z artykułem 13 ustęp 2 wymienionej konwencji został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 18 czerwca 1970 r. dokument przystąpienia Barbadosu do tej konwencji.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 2 wymienionej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Barbadosu dnia 18 lipca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*